

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Pastor Sørensen & Co. 1968

Citation: Wied, Gustav: "Pastor Sørensen & Co. 1968", i Wied, Gustav: *Pastor Sørensen & Co. 1968*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 84.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied09val-shoot-idm140642143280688/facsimile.pdf> (tilgået 04. august 2024)

Anvendt udgave: Pastor Sørensen & Co. 1968

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

De stod og lurede i en Døraabning ind til Salen, hvor der dansedes Lancier:

— Saa, Asmundsen! sagde Bork — Nu paa 'en!

Og han gav Slagteren et Stød i Ryggen, saa at Asmundsen fór midt ind i en Kvadrille, hvor han gav sig til at polkere sindssvagt rundt og derpaa fór ud igen.

— Der er den tykke Fru Winge, Asmundsen! Paa hende, paa hende! hviskede Bork.

Og atter fløj Slagtermesteren ind imellem Parrene, der lo og skreg og spredtes til alle Sider.

Asmundsen var gravalvorlig under Operationen; men Bork laa blaa af Latter op ad en Dørstolpe:

— Se Slagteren, se Slagteren! raabte han — Kom dog, kom dog!

En halv Snes satte Borgere fór til. De kendte Asmundsen, naar han fik Berserkergang. Det var til at dø sig ihjel over.

Men han smittede.

Og som drukne Fauner satte pludselig den hele Kohorte midt ind i Lancieren, slog Armene om Damerne og lavede „Koas“, som Bagermester Krumbach kaldte det.

— Galopade! Galopade! skreg Bork.

Og Hornene paa Balkonen slog om i en flintrende Champagnegalop.

Alle lo, raabte, skreg, hylede, pressede paa og vilde frem; men ikke ud af Pletten kom man.

Det hele var forvandlet til en stor, sammenfiltret og trippende Heksesabbat.

Og i Centrum, midt under Lysekronen, hvis otte spruttende Petroleumslamper kogte af Ophidselse, stod den tykke Fru Urmager Winge, Rosalie hed hun ligesom Borgmesterinden, maset og klemt fra alle Sider. Hun lo, saa hun bævrede:

— Topelius, Topelius! skreg hun — Frels mig, frels mig! Jeg kvæles! Men Gud, hvor jeg morer mig!...

Og Skovrideren havde de i deres Livsglæde glemmt, og Frøken Løvenfeldt. De var begge forsvundne, uden at